

Enid Blyton
Інід Брайтон

ТАЄМНА СІМКА

ΓΑΡΝΑ ΡΕΒΕΡΤΑ, ΤΑΕΜΝΑ ΣΙΜΚΕ!

ΧΑΡΚΙΒ
«ΦΘΛΙΘ»
2022

Розділ 1

ЗБОРИ ТАЄМНОЇ СІМКИ

— **Д**е мій значок?! Де мій значок?! — повторувала Дженет. — Я пам'ятаю, що поклала його до цієї шухлядки.

З шухлядки полетіли носовички, шкарпетки, стрічки.

— Дженет! — приструнчила її мати. — Подивися, що ти накоїла! Я вранці там прибиралася. Що ти шукаєш? Значок Таємної сімки?

— Так! У нас сьогодні вранці збори, і я не можу піти на них без значка, — мало не плакала Дженет. — Пітер нізащо не пустить мене до сараю. Він дуже суворо до цього ставиться. — І в повітря злетіла нова партія носовичків.

— Ну, в шухляді ти його точно не знайдеш. — Мати нахилилася і підняла з підлоги маленький круглий значок з акуратним написом «Т. 7». — Дурненька, ти викинула його із шухляди разом з хусточками!

— Ой, мамусечко, віддай мені його, будь ласка! — вигукнула Дженет.

Але мати й не подумала віддати:

— Ні, спочатку підбери все з підлоги й поскладай ладком у шухляді.

— Але збори Таємної сімки починаються за п'ять хвилин! — крикнула Дженет. — Пітер уже в сараї!

— Тоді тобі доведеться трохи запізнитися, — сказала мати й вийшла з кімнати, забравши значок. Дженет, застогнавши, все попіднімала з підлоги і якомога охайніше в поспіху поклала речі до шухляди. Потім бігцем спустилася вниз.

— Мамо, я все зробила й обіцяю, що після зборів все до ладу там впорядкую!

Мати, розсміявшись, простягнула Дженет значок:

— Тримай. Ох вже ця ваша Таємна сімка і ваші збори! Не розумію, як ви в таку спеку висиджуєте в задушливому сарайчику. Вам конче треба зачиняти усі вікна й двері?

— Доводиться! — Дженет гордо приколола до сукні значок. — У нас дуже таємне товариство, і ми не можемо допустити, щоб хтось підслухав наші розмови. Хоча останнім часом нічого особливого й не сталось. А якийсь струс, на взір останньої пригоди, не завадив би.

— Візьми із собою коробку печива, — запропонувала мама, — і пляшку оранжаду. А ось і Скемпер по тебе прибіг.

До кімнати причимчикував дуже милий золотавий спаніель.

— Гав! — звернувся він до Дженет. — Гав!

— Атож, знаю, що спізнююся, — Дженет погладила собаку. — Тебе, напевно, Пітер прислав. Ходімо. Дякую за печиво й оранжад, матусю!

Дівчинка пішла садовою доріжкою, притискаючи до себе коробку з печивом і оранжад. Біля сараю вона почула голоси. Схоже, усі, окрім неї, вже зібралися.

Дженет постукала у двері, а Скемпер почав в них дряпатися.

— Пароль! — гукнуло шестеро дітей.

— Пригода! — крикнула Дженет гасло на цей тиждень. Без пароля на збори не пускали.

Двері відчинилися, і Пітер, брат Дженет, похмуро на неї подивився.

— Нащо так волати пароль?

— Вибач, — сказала Дженет. — Ви самі почали кричати, тому я крикнула у відповідь. Але тут однаково нікого, окрім нас, немає. Дивись, я принесла печиво й оранжад.

Пітер перевірів, чи є у неї значок. Десять хвилин тому він бачив, як вона у шалі перекидала весь дім, шукаючи його. І Пітер вирішив без значка її не впускати. Але ось він на місці: охайно пришпилений до сукні.

Дженет увійшла до сараю. Пітер зачинив двері й засунув засувку. Вікна теж закрили.

Літнє сонце світило в одне вікно, і Дженет із шумом видихнула:

— Боже... Тут же зваритися можна. Я від спеки починаю розтоплюватися.

— Ми всі розтопимося, — сказала Пем. — Гадаю, нерозумно щотижня в спеку збиратися тут. Чом би не збиратися в лісі в затінку дерев?

— Ні! — відрубав Джек. — Моя сестричка Сьюзі не дасть нам спокою, і наше товариство перестане бути таємним.

— А можна знайти таке місце, де і прохолодно, й не на видноті? — замислився Колін. — У мене в садку є сховок, де мене ніхто не знайде. Там і прохолодно, й відлюдно.

— І де ж він? — спитав Джек.

— На дереві, — відповів Колін. — У нас в садку є велике крислате дерево, на якому я облаштував пару сидінь і ящик для всякої всячини. Там прохолодно, вітряно, гілки гойдаються. Усе довкілля як на долоні. Я одразу бачу, якщо хто прийшов по мене.

Діти слухали мовчки, потім перезирнулися. Їхні очі сяяли.

— Чудова ідея! — нарешті вигукнув Пітер. — Ми самі все зробимо! Дім на дереві, де можна збиратись, і ніхто про це не знатиме. На цьому й станемо!

Розділ 2

ЧУДОВА ІДЕЯ

Таємна сімка заходилась обговорювати цю ідею. Вона їм усім дуже сподобалася. Колін пишався тим, що саме він подав таку гарну ідею.

— Якщо знайти велике крислате дерево з нависними гілками, то на ньому можна облаштувати гарне місце для зборів, — сказав Пітер. — Туди можна затягти дошки, ящики, диванні подушки, контейнер для печива, напоїв, книжок тощо.

— Це супер! — погодилася Дженет. — Ніхто не здогадається, що ми там, і ніхто не підслухає наші розмови.

— То ходімо вже з цієї пічки й пошукаємо щось краще, — запропонував Колін. — Тепер я знаю смак розталого морозива. А друзяка Скемпер засапався, ніби марафон пробіг.

Так і було. Пес висолопив рожевий довгий тріпотливий язик і голосно дихав.

Пітер встав:

— Ходімо, друзяко! Дорогою поп'єш з потічка.

Діти випили оранжад і взяли коробку з печивом з собою. Скемпер, зрозумівши, що вони йтимуть повз потічок, одразу майнув уперед.

— Гей! Залиш у потічку хоч трохи води! — гукнув йому навздогін Пітер. Скемпер узявся хлєбтати воду. Діти пішли далеко вперед, а він ніяк не міг відірватися.

— Ходімо до Вітряного лісу, — запропонував Колін. — Там є крилаті дерева, на які легко дертися.

Ліс був прохолодний і тінистий.

— Тепер шукаймо підхоже дерево, — сказав Джек. — На ньому має розміститися вся Таємна сімка.

— А Скемпер? — раптом запитала Дженет. — Він на дерево не залізе. І не зможе приходити на збори.

— А ми йому шлейку припасуємо, щоб нагору витягати, — сказав Джордж.

— Він буде проти, — заперечив Пітер. — До того ж він не член товариства. Тож брати участь у зборах йому не треба. Нехай сидить під деревом і охороняє нас.

— Вельми слушно. Якщо хтось наблизиться, він загавкає, — погодилася Барбара. — Він буде гарним вартовим.

— Атож, стоятиме на чатах! — додала Пем. — Дивіться, яке дерево! Величезне!

Зміст

<i>Розділ 1. Збори Таємної сімки</i>	3
<i>Розділ 2. Чудова ідея</i>	7
<i>Розділ 3. Велике дерево</i>	11
<i>Розділ 4. Облаштування на дереві</i>	15
<i>Розділ 5. Велика розвага</i>	19
<i>Розділ 6. Наступного ранку</i>	27
<i>Розділ 7. Поночі у Вітряному лісі</i>	31
<i>Розділ 8. Чужий у домі на дереві</i>	35
<i>Розділ 9. Збори</i>	40
<i>Розділ 10. Джеф намагається пригадати</i>	44
<i>Розділ 11. Розмови та плани</i>	49
<i>Розділ 12. Емма Лейн</i>	53
<i>Розділ 13. Прикра несподіванка</i>	57
<i>Розділ 14. У Джорджа з'являється ідея</i>	61
<i>Розділ 15. Червона подушка</i>	66
<i>Розділ 16. Нарешті МКХ</i>	70
<i>Розділ 17. Надсекретно</i>	74
<i>Розділ 18. Захопливий фінал</i>	79